

For hvert enkelt køretøj, der er produceret i overensstemmelse med den godkendte prototype, kan der af producenten eller hans befuldmægtigede i registreringslandet udstedes en overensstemmelseserklæring. Model for en sådan erklæring er gengivet i direktivets bilag III (art. 5).

Medlemsstaterne kan ikke nægte registrering eller forbyde salg, ibrugtagning eller benyttelse af et fabriksnyt køretøj, når dette er forsynet med overensstemmelseserklæring (art. 7).

Som undtagelsesklausul gælder, at en medlemsstat kan forbyde registrering m.v. af et køretøj, selv om dette er forsynet med en gyldig overensstemmelseserklæring. Det er en betingelse herfor, at den pågældende stat har konstateret, at køretøjet er farligt for færdselsikkerheden. Et sådant forbud kan dog højst nedlægges for 6 måneder (art. 9).

Der er i direktivet givet nærmere bestemmelser om stikprøvekontrol med hensyn til produktionen af køretøjer af den godkendte type (art. 4), om ændringer i standardtypegodkendelsen på grund af produktionsændringer (art. 6) og om forholdsregler, herunder eventuel tilbagekaldelse af godkendelsen, såfremt det konstateres, at de producerede køretøjer ikke er i overensstemmelse med EØF-standardtypegodkendelsen (artikel 8).

Anvendelsen af direktivet forudsætter som nævnt, at der for alle punkter, der er omfattet af standardtypegodkendelsen, foreligger harmoniserede materielle bestemmelser i form af særlige direktiver. Der foreligger imidlertid på nuværende tidspunkt kun få – i alt 9 – særlige direktiver i vedtaget form, og der er derfor i direktivet indført en overgangsordning, hvorefter der kan meddeles en EØF-standardtypegodkendelse med hensyn til de dele eller egenskaber ved køretøjet, for hvilke der foreligger harmoniserede bestemmelser.

I overgangsperioden skal endvidere de har-

moniserede bestemmelser på ansøgerens begæring lægges til grund ved meddelelse af nationale godkendelser (art. 10).

Rådsdirektiv af 6. februar 1970 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om tilladt støjniveau og udstødningssystemer for motordrevne køretøjer (70/157/EF).

Direktivet om standardtypegodkendelse udgør den formelle ramme, hvori de særlige direktiver med harmoniserede tekniske forskrifter skal indpasses. Direktivet om støj er et eksempel på et sådant særligt direktiv. Af punkt 3.2.6 og 3.2.7 i standardtypegodkendelses-skemaet (bilag II til standardtypegodkendelsesdirektivet) vil man således kunne konstatere, om den pågældende køretøjstype, for hvilken der er meddelt EØF-standardtypegodkendelse, er afprøvet i overensstemmelse med støjdirektivet. Det samme gælder i overgangsperioden for godkendelsesdirektivet, såfremt der er meddelt en delvis EØF-godkendelse. Direktivet finder anvendelse på samme køretøjer som det almindelige direktiv om EØF-standardtypegodkendelse.

Såfremt de tekniske bestemmelser i direktivets bilag er opfyldt, kan en medlemsstat ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national godkendelse under henvisning til det pågældende køretøjs støjniveau eller udstødningssystem (art. 3).

Ændringer i direktivets bilag med tekniske bestemmelser skal finde sted i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i godkendelsesdirektivets art. 13. Dette gælder dog ikke ændringer af støjgrænser og bestemmelser om fortolkningen af måleresultaterne ved støjmåling ved forbi kørsel (art. 3).

Bilaget indeholder tekniske bestemmelser om støjgrænser, måleapparater, måleforskrifter, målemetoder samt bestemmelser om lyd-dæmpere.